SHISHA SEVA vzw
Peterschap India

Hoeilaart, maart 2019

Beste meters en peters,

Naar India vertrekken met een Belgisch griepje in je bagage, ik raad het niemand aan. Behalve dan om de vriendelijkheid en de bezorgdheid van je gastvrouwen en -heren te ervaren.
Mijn programma werd er een beetje door verstoord, maar toch kon ik naar de drie staten reizen waar we het grootste deel van onze peterschappen hebben: Gujarat, Chhattisgarh en Maharashtra.
Tijdens de lange uren onderweg heb ik in vele gesprekken weer bijgeleerd over het dagelijks bestaan in het échte India, dat me zo na aan het hart ligt. Graag wil ik u laten delen in deze fragmenten uit het leven, toevallig bijeengeraapt naar aanleiding van een plaats, een gezicht, een verlangen...

Het bezit van een naaimachine compenseert de beperkte bruidsschat.

Het verhaal van... Meera

Zo is er Meera, 18 jaar, een fijn gezichtje, een timide glimlach. Weldra zal haar leven drastisch veranderen. Ze is nu oud genoeg om te trouwen, dus om haar familie, haar dorp en haar vriendinnen te verlaten en bij haar echtgenoot te gaan wonen. Van dan af zal ze tot de andere clan behoren, zal ze zich andere gewoonten eigen moeten maken, zal ze moeten opschieten met (dat wil zeggen: gehoorzamen aan) haar schoonmoeder, haar 'sasu'.

Meera is tegelijk bezorgd en tevreden. Voor een meisje ligt een huwelijk in de lijn der verwachting, is het zelfs een absolute plicht als ze niet uit de samenleving gestoten wil worden.
Voor Meera's ouders was het een moeilijke zoektocht naar de geschikte partner. Ze willen dat hun jongste dochter gelukkig wordt. Ze willen haar een behoorlijke toekomst verzekeren en een gerespecteerde plaats in haar nieuwe omgeving. Maar Meera is al de derde dochter die ze moeten uithuwelijken. De onderhandelingen over de bruidsschat dreigden hard te worden. En ze kunnen zich niet nog méér in schulden steken.

Vervolg blz. 2

Eindelijk kunt u weer terecht op onze website

Het uithuwelijken van een dochter is voor veel families een levensgroot probleem, een enorme financiële last, en soms een echte emotionele afscheuring.
Gelukkig heeft Meera enkele belangrijke troeven. Zij was een ijverige studente in Ankleshwar (Gujarat). Ze heeft een basisopleiding genoten en een vorming als naaister. En vooral: zij bezit een naaimachine, die zij op het einde van haar mooie schoolloopbaan heeft gekregen dankzij... Peterschap India!
Misschien zal Meera geen interessante bruidsschat meebrengen. Maar met haar vakkennis en haar naaimachine kan ze van thuis uit in haar eigen behoeften voorzien én bijdragen aan het gezinsinkomen. Het zijn kwaliteiten die de beperkte bruidsschat ongetwijfeld compenseren.
De beslissingen bleven niet lang uit. De schoonfamilie heeft haar fiat gegeven. Een dezer dagen zou Meera voor de eerste keer de man ontmoeten die haar echtgenoot, haar... meester zal worden. Haar ogen glinsterden van ongeduld.
Het ga je goed, Meera! Moge je leven ginder aan al je verwachtingen voldoen!

Kamlesh

Er groeide een stille verstandhouding...

Voor Kamlesh verliepen de zaken enigszins anders. Hij was van kleins af in de boarding (het internaat), en tussen hem en het meisje Rekha groeide er een stille verstandhouding. De enige taal die ze hadden, was die van hun ogen. Want de zusters waakten nauwgezet over hun schaapjes, vooral tijdens de festiviteiten waarop de jongens en de meisjes zij aan zij zaten.
De jaren verstreken. Kamlesh en Rekha beëindigden tegelijk hun schooltijd. Ze kenden elkaar dan slechts door hun verstolen blikken, hun vluchtige glimlachjes, enkele gesmokkelde briefjes, hooguit een toevallige ontmoeting.
Toch was Rekha voor Kamlesh de vrouw van zijn leven. Zodra hij zijn eerste job had, stuurde hij zijn ouders dan ook naar de ouders van Rekha om een verbintenis te bezegelen. Omdat ze tot dezelfde kaste behoorden en hun materiële situatie vergelijkbaar was, geloofde Kamlesh dat dit een simpele formaliteit zou worden. Zijn huwelijk met Rekha zou een mooi huwelijk uit liefde zijn, wat nog altijd vrij zeldzaam is in de streng gestructureerde Indiase samenleving.
Maar toen de ouders van Rekha, zoals gebruikelijk is, een tegenbezoek brachten aan de ouders van Kamlesh, kwam het verdict aan als een mokerslag. "Er is geen toilet in dit huis!" riep de moeder van Rekha. "Nooit zal ik mijn dochter in zulke onwaardige omstandigheden laten leven!"
Het mooie liefdesverhaal ging op in rook... Tenzij...

In India is het sanitair inderdaad een actueel thema. Steeds meer huizen, hoe primitief ze verder ook zijn, worden uitgerust met een sanitaire privéruimte. En al is die vaak buiten en heel rudimentair, het is oneindig veel beter dan de wandeling naar de velden met het koperen waterpotje van weleer...

Eindelijk kunt u weer terecht op onze website

In de sporen van pater Binje

Dansen hebben ze in zich, van jongs af.

Varanasi (Benares), mythische stad bij uitstek, maar we zullen haar slechts even bezoeken bij onze terugkeer. Want buiten de luchthaven staat de jeep ons op te wachten voor een tocht van 230 kilometer, omgerekend zo'n... 7 uur rijden. Maar we belanden meteen in een opstropping van tot kapseizen toe geladen vrachtwagens die al uren stilstaan, in twee en soms drie rijen naast elkaar. We proberen er doorheen te glippen, maar tevergeefs. Dus maakt de jeep rechtsomkeer en rijden we de zogezegde hoofdweg op tegen het verkeer in. Je kunt dan niet anders dan je ogen sluiten en bidden.

Eindelijk arriveren we in Wadrafnagar, in de staat Chhattisgarh. Nagenoeg niets is hier veranderd. Father Cyril leidt het 'programma' in dat ter ere van ons wordt opgevoerd. De kinderen zijn blij dat ze hun mooie traditionele kledij nog eens mogen aantrekken en dansen met overtuiging. Die passen, dat ritme... van jongs af hebben ze dat in zich. In de dorpen is dansen een essentieel onderdeel van elk feest en dansen ze de hele nacht door...

Vervolg blz. 4

Eindelijk kunt u weer terecht op onze website

De Belgische pater Binje (1908 - 2002) is hier nog altijd alomtegenwoordig: twee grote portretten, een tombe naast de kerk, straten en pleintjes die zijn naam dragen, een standbeeld midden in het dorp. Maar meer nog dan in deze gedenktekens leeft hij voort in de gesprekken.

"Het was father Joseph Binje die me op een dag bij de schouders nam en zei: jij, jij gaat studeren! Ik was toen vijf jaar, nu ben ik leraar."

"In de tijd van father Binje was ik hier als jonge non. Het waren de mooiste jaren van mijn leven."

"Mijn familie voedde zich vooral met wortels. Toen father Binje hier een school begon te bouwen, nam het leven een andere wending: we hadden geen schrik meer dat we honger zouden lijden. Vandaag probeer ik op mijn beurt om leven te geven aan een dorp en een toekomst aan de kinderen daar."

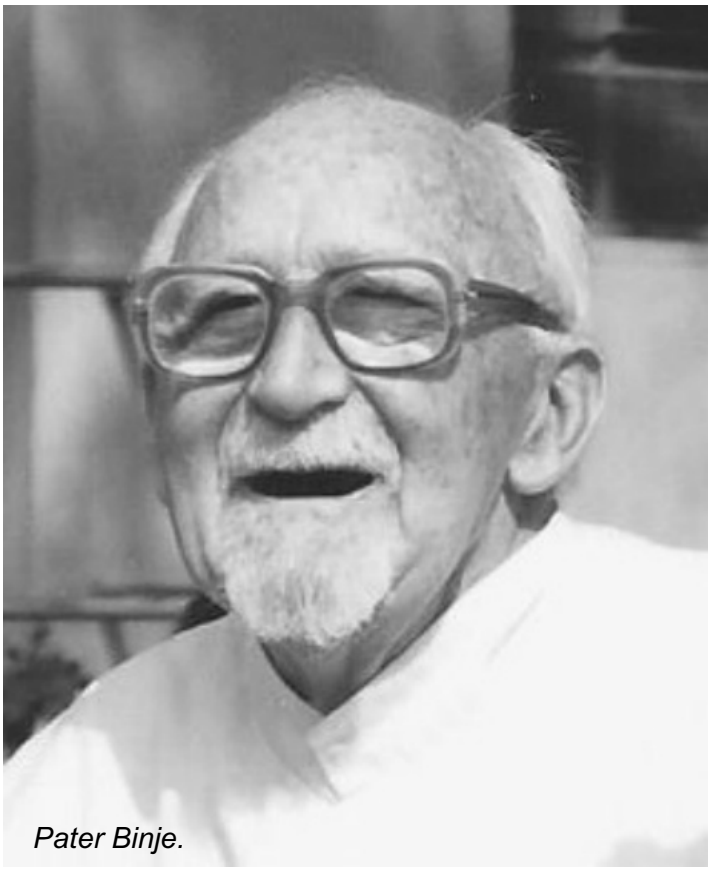

Pater Binje.

Elke ontmoeting levert nieuwe getuigenissen op. Tussen de regels door stel ik me voor hoe het leven is geweest van deze pater Binje, die ik pas op late leeftijd heb leren kennen. De volharding, het dynamisme, de doortastendheid, de vastberadenheid, de moed die hij gehad moet hebben om zich in dit avontuur te storten, maken me sprakeloos.

Waarschijnlijk heb je alleen het geloof nodig om het onmogelijke waar te maken.

(Op www.shishaseva.be leest u meer over leven en werk van father Binje.)

Eindelijk kunt u weer terecht op onze website

www.shishaseva.be

Katrienewiel in Sangamner

Sister Amelia vecht niet zozeer tegen de leeftijd als wel tegen een herpes zoster die de krachtigste pijnstillers slechts met grote moeite de baas worden. Maar het werk is er en het wacht niet, en dus probeert ze haar opgezwollen hand en de pijn te vergeten en haast ze zich naar het dispensarium van Sangamner (in Maharashtra). Elke dag wacht een honderdtal patiënten haar daar op, sommigen met een onverklaarde bloedarmoede, anderen met een hoest die niet ophield en verergerde tot longontsteking. De winter is streng geweest, dit jaar.

Maar de meeste patiënten klagen over... jeuk. Het is geen schurft, zoals in sommige boardings weleens voorkomt. Het gaat om katrienewiel of ringworm, een zeer besmettelijke schimmelinfectie van de huid, die wordt verergerd door de droogte en door het ongecontroleerde gebruik van pesticiden op suikerrietvelden en groente-akkers. Bij gebrek aan water komen de pesticiden op het bord terecht en richten ze een ravage aan.

Sister Amelia.

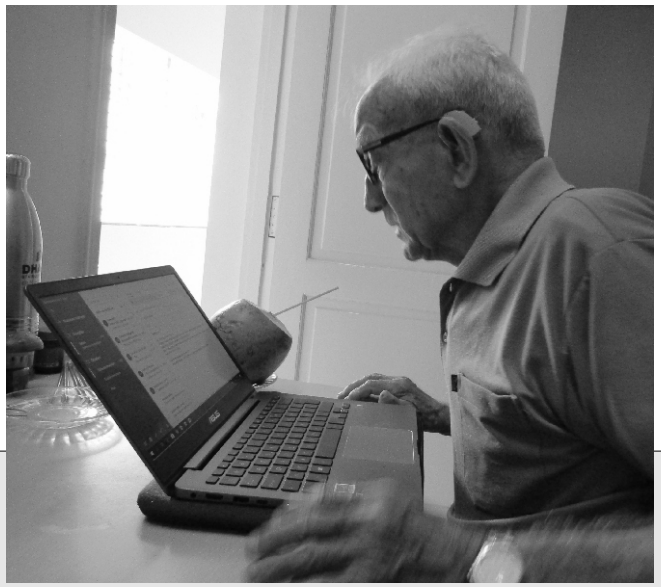

Father Civiac.

Bezoek uit India

Vorig jaar kregen we slechts één bezoeker uit India over de vloer: father Civiac. Hij is een vriend van Shisha Seva sinds de eerste dagen, was verantwoordelijke voor diverse missieposten in Gujarat (Khambhat, Amod, Anklav, Kathlal...), ontmoette in de loop der jaren velen van u op bijeenkomsten in België.

Een gehoorprobleem belet hem vandaag om deel te nemen aan dergelijke bijeenkomsten. Maar hij blijft actief en zéér aanwezig binnen Peterschap India: hij verbetert teksten, hij levert kritische vertalingen voor de website, hij heeft ons zelfs een uittreksel uit zijn memoires beloofd.

In 2019 verwachten we verscheidene bezoekers, maar de data liggen nog lang niet vast. We houden u op de hoogte.

Eindelijk kunt u weer terecht op onze website

Onze projecten

Sommige van onze projecten zijn nog steeds actief: de naaimachines, de beauty cases, de werktuigsets, de brommers... (zie ook www.shishaseva.be).
Andere konden we met een mooi resultaat afsluiten. Zo is er het 'sanitary napkin project' in Assam (foto), dat werk bezorgt aan een tiental jonge vrouwen en hygiënisch maandverband aan een veelvoud anderen.
Enkele belangrijker projecten nopen ons om een beroep te doen op uw medewerking: het oplossen van constant watergebrek in sommige boardings, het opstarten van een nieuwe 'operatie pullover', het deels of volledig verzekeren van de installatie van sanitair.
Een aantal eerder beperkte verzoeken kreeg al een gunstig antwoord: een waterkoeler (Varasda), matrassen (Radhanpur), financiële hulp voor medische problemen (Anklav, Gothada), cement en bakstenen voor een school die de ouders zelf willen bouwen (Baharchura)...

Tot slot...

Bij mijn terugkeer werd ik verwelkomd door een erg Belgisch weertje, zodat de zon en de geuren van India weldra nog slechts herinnering zullen zijn. Maar de brug van vriendschap die we hebben opgebouwd, weerstaat aan de slijtage door de tijd. Mijn warme dank daarvoor.

Van harte,

Monique

Als het totaal van uw giften in 2018 ten minste 40 euro bedroeg, vindt u hierbij uw fiscaal attest.
Voor alle bijkomende informatie: Monique Bollaerts, 02/657.94.15, bollaerts.monique@skynet.be.

SHISHA SEVA VZW
Peterschap India

Eindelijk kunt u weer terecht op onze website

www.shishaseva.be